

on-line >>> www.alnari.rs
mail to >>> office@alnari.rs

Naziv originala:

Cathy Hopkins

ZODIAC GIRLS:

DOUBLE TROUBLE

Text Copyright © by Cathy Hopkins, 2009

Cover illustration copyright © Monica Laita 2009

Translation Copyright © 2010 za srpsko izdanje Alnari d.o.o.

ISBN 978-86-7710-547-1

Keti Hopkins

Zodijsak devojke

Bliznakinje u nevolji

Prevela Ana Stamenić

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2010.

Prvo poglavlje

Nagrade

Imam tri tajne. Niko ne zna koje su, čak ni moja sestra bliznakinja Lilit. Bilo bi strašno kad bi saznala. Ne samo ona; pri samoj pomisli kako bi drugi ljudi reagovali, osećam kako se leptirići u mom stomaku bore da izađu.

Pogledala sam prema Lilit. Stajala je pored mene u vrsti na školskoj priredbi. Bila je moj savršeni odraz, u stvari, skoro savršeni — ista tamna kosa, ovalno lice, široka usta, braon oči — ali kada biste malo bolje pogledali, videli biste da je njeno čelo malo više i da ja imam mali beleg na potiljku. Osim toga, kao da gledam u samu sebe. Kao da sam to ja, ali nas ima dve.

„Srećno“, u isto vreme smo prošaputale jedna drugoj. Često pričamo uglas. Tako je to među bliznakinjama.

„Tebi takođe“, u isto vreme smo odgovorile. Gospodin Vilijams je izašao na binu i uzeo kovertu koju mu je pružila gospođica Regan, naša nastavnica engleskog. Napravio je veliku zbrku dok je stavio naočare, a onda se upiljio u more đaka koje se okupilo pred njim. „Ovog polugodišta, pobednik takmičenja u poeziji za osmi razred je...“ Otvorio je kovertu i zastao, nervirajući nas onako kao sudije subotom uveče u emisijama za talente dok proglašavaju ko ostaje, a ko je ispao. Ta poduža pauza služi da stvori neizvesnost dok svi takmičari moraju da stoje na bini i trude se da ih se to baš i ne tiče puno, ali možeš videti kako se znoje i škrguću zubima. Kod kuće bismo vikali na televizor: „Hajde već jednom!“, ali to ovde nije prikladno jer smo u školi i gospodin Vilijams je direktor. Svi naši nastavnici su usvojili ovu naviku dok nešto najavljuju. Baš su dosadni.

Gospodin Vilijams se zlobno nasmešio ostatku osoblja sa leve strane bine, a oni su uzvratili diveći se kako je moderan i opušten. Mislila sam: *Nadam se da sam ja, nadam se da sam ja*. Lilit je tri puta zaredom pobedila i kao na dodeli Oskara u Holivudu,

misllila sam da je neko drugi na redu — na primer ja. Nije da zavidim Lilit na pobedi. Kako bih mogla? Ona je moja najbolja drugarica na svetu, moja sestra, moja bliznakinja. Njena poezija je neverovatna, snažna i mračna. Ističe iz nje kao voda, ili, kao što moj odvratni brat Adam kaže, kao gnoj iz bubuljice. Stvarno je odvratan!

Moram da poradim na svom pisanju i ovog puta sam dala sve od sebe da nadmašim Lilit. Pisala sam i brisala sve dok nisam misllila da je dovoljno dobro. Opet sam pogledala ka Lilit. Bila je obučena u našu školsku uniformu, koja je srećom po nas, crna (sa belom suknjom). Kažem srećom po nas jer smo nas dve gotkinje. Postale smo gotkinje za Božić, kad smo u sedmom razredu otišle na izlet i videle grupu njih kako nemarno prolaze izgledajući kao statisti iz filma o Drakuli. Mislile smo da su oni najbolja ekipa koju smo ikada videle, kao sa druge planete i odmah smo prekopirale njihov stil. Lilit to voli, kaže da oblačiti se kao got predstavlja stav, negaciju mode. Ona često izjavljuje takve stvari. Bog zna šta joj je ponekad u glavi. Veoma je pametna. Ja lično volim da se oblačim na ovaj način jer su crne rukavice od čipke bez prstiju i srebrni nakit tako lepi — iako to ne možemo da nosimo u školi. Ja imam prelep krst

od cirkona, a Lilit ima prsten sa lobanjom i kad god možemo iscrtamo oči crnim krejonom da izgledamo tajanstveno. Neke sveznalice iz naše škole tvrde da je got izašao iz mode, ali Lilit im odgovara da se mi tako oblačimo jer to želimo, a ne kao ostali jadnici, robovi poslednjih trendova iz časopisa.

Dok je gospodin Vilijams nastavio da pilji u publiku, Lilit je izgledala opušteno, osim tanke pulsirajuće vene na slepoočnici — to ju je izdalo. Samo ja sam znala da se to događa kad god je pod stresom. Ja grizem nokte kad sam nervozna. Mama i tata su pokušali da me odviknu tako što su mazali nešto gorko na njih, ali ja sam na kraju zavolela taj ukus. Kao poslednje sredstvo, zakazali su mi sastanak sa psihologom u nadi da će ona shvatiti u čemu je problem. Moram da se vidim sa njom za vreme raspusta, koji je sledeće nedelje. Na samu pomisao da neko pokušava da otkrije moje tajne i tera me da o njima razgovaram, postajem još nervoznija i još više grizem nokte.

Gospodin Vilijams se nakašljao. „Pobednik je... (još jedna duga pauza. Zev, zev) Lilit Palumbo“.

Napravila sam svoju najbolju gubitničku facu (izveštačeni osmeh, stegnuta vilica) i aplaudirala zajedno sa ostalima. Lilit se nasmešila, stegla mi ruku

kao da kaže *izvini što nisi pobedila* i onda krenula ka bini da primi nagradu. Bila sam ljubomorna. To je jače od mene. Ponovo Lilit. Lilit, Lilit, Lilit... Sve se događa zbog Lilit. Ona je uvek najbolja u razredu. Već je dobila nagradu iz nauke, a tek je početak oktobra. Sad je dobila i iz poezije, a uvek je biraju da bude u ekipi za hokej ili netbol. Nju uvek izaberu prvu. A onda se sete mene: „Oh, tu je i Eva, Lilitina bliznakinja, može i ona“. Kao da sam njena senka, a ne osoba. Iako je mnogo volim, ponekad je teško uvek biti druga. Rođena sam druga i to sam i ostala. Mama i tata su joj dali ime Lilit, jer ono znači prva žena (takođe znači i noćni demon, to sam saznala dok sam tražila naša imena na internetu. Čuvam tu interesantnu informaciju za prigodnu priliku — na primer kad dovede prvog dečka kući. Ha, ha.) Mama i tata su mom bratu dali ime Adam, jer to znači prvi muškarac. A mene su nazvali Eva, jer je ona bila druga osoba i mislili su da su dosetljivi. Druga bliznakinja, druga osoba.

„Siguran sam da bi svi voleli da čuju nagrađenu pesmu“, rekao je gospodin Vilijams, dok je Lilit stidljivo gledala u pod.

„Ne baš, poezija je veoma dosadna“, rekla je Meri Stjuart, drugarica koja je stajala iza mene i morala sam da potisnem kikut.

Gore na bini, Lilit je izvadila svoju pesmu. Nakašljala se kako bi nam stavila do znanja da će uskoro početi.

„Pesma se zove *Tamna izdaja*“, rekla je, a onda je počela da čita izveštačenim dramatičnim glasom, koji me uvek nasmeje do suza. „Oko nas, svuda oko nas, nadvijaju se crni oblaci. Jeza raste, dok gnevna nebeska ruka pada na moju голу dušu. Zdrobljena sam i kapljice krvi padaju na голу zemlju. Boli me, pokušavam da pobegnem, ali senka smrti lebdi u daljini. Plačem, ali moje suze padaju iz slepih očiju. Ovo je moj pakao, moj bes“.

Vau! Odakle sad pa ovo? Pitala sam se i slušala puna strahopoštovanja. Ona ima skoro trinaest godina, ali stvara tako zrelo i prefinjeno. Mama kaže da je to zbog toga što je Lilit stara duša. I ja sam napisala gotsku pesmu sa krvavim vampirom, bledim mesecom i tragičnom junakinjom, ali sam znala da nije ni prići Lilitinoj pesmi.

„Gomila gluposti“, prošaputala je iza mene Meri Stjuart, dok je Lilit skromno gledala u pod slušajući aplauz. „Tvoja sestra mora malo da se oraspoloži“.

Umesto da se pridruži aplauzu, izvadila je grožđanu mast i vazduh je odmah zamirisao na jagode.

Iako je Meri naša drugarica, ponekad pomislim da je više moja nego Lilitina. Naravno, to nikad ne bih rekla Lilit, jer bi odlučila da se više ne družimo sa njom. Lilit donosi većinu odluka: s kim se družimo, šta radimo i ja se uvek složim. Oduvek je tako. Iako je deo mene razočaran što nisam pobedila, drugi deo je uzdahnuo sa olakšanjem. Lilit nije, kao ja, navikla da bude druga.

Drugo poglavlje

Zodijak devojka

Na pauzi, Lilit je telefonirala mami i tati i javila im da je dobila nagradu. Ja sam otišla u biblioteku. Osmaci su imali termin da koriste računare i gospođa Endrjuz, bibliotekarka koja je ličila na Mardž Simpson, dopuštala nam je da surfujemo internetom i pretražujemo sve što nas zanima dokle god to ima neke veze sa projektom.

Meri Stjuart je išla sa mnom. Bile smo smešan par, zato što sam visoka metar i sedamdeset, italijanskog porekla, a Meri je mala plavuša, metar i dvadeset i nešto, tipična engleska ruža. Izgleda mlado za svoje godine i to je izluđuje, naročito kad treba da gledamo film dozvoljen onima preko osamnaest godina.

Devojke iz našeg razreda su različite građe, neke su visoke mršavice, kao Žinet Bejli — ona je najviša

sa metar i osamdeset, a ima i niskih kao što je Meri. Lilit tvrdi da je Meri kao mali pas koji laje da bi nadoknadio mali rast. Šta god. Ona me zasmehava. Dopada mi se: duhovita je i odvažna i jedina osoba koja prkosi Lilit kad počne da naređuje.

Dok smo išle hodnikom, razgovarale smo o Lilit i njenim dostignućima:

„Ono što ja ne razumem je“, rekla sam dok smo se uhvatile pod ruku, „imajući u vidu da smo Lilit i ja bliznakinje, Škorpije sa istim horoskopom, rođene istog dana, u istom mestu, kako to da su nam sudbine toliko drugačije? Lilit je pobednica, a ja nisam čak ni gubitnica, ja sam nevidljiva.“

„Nisi — ti si različita“, rekla je Meri, „možda postoji razlog za to.“

„Koji? Mama je donela pogrešnu bliznakinju iz porodilišta?“, našalila sam se.

„Ne. Verovatno imate različite podznake.“

„Podznaci? Šta je to?“, upitala sam.

„Da li ti je neko ikada izdradio natalnu kartu?“

„Molim? Misliš na astrologiju?“

„Aha.“

„Pogledam naš horoskop svake nedelje u magazinu *Gradska devojka*; isti je za obe. Rođene smo 26. oktobra, što znači da smo Škorpije.“

„Da, ali to nije sve. Moju sestru Džejn to baš interesuje i objasnila mi je. Da bi izradila tačnu natalnu kartu, treba ti datum, mesto i vreme rođenja.“

„Zašto? U čemu je razlika?“

„Velika je razlika“, reče Meri. „Izgleda da u astrologiji ima mnogo toga osim tvog sunčevog znaka, a naravno tu je i horoskop iz novina. Na primer, ti si Škorpija, je l' da? A ja sam Vodolija. Ovo je samo delić. Postoji dvanaest sunčanih znakova. Jedan za približno svaki mesec.“

„Da, pa?“

„Pa, tu su i druge planete koje utiču na tvoju kartu, kao na primer Mesec, Mars, Venera itd, mislim da je Džejn rekla da ih ima deset. Pošto Sunce menja znak svakog meseca, a Mesec menja znak svaka dva dana - mnogo Škorpija ima svoje Mesece na različitim mestima, znaš na šta mislim? Ako izračunaš, jedan mesec, trideset dana, to znači da će Mesec promeniti znak...“

„Oko petnaest puta.“

„Aha“

„I?“

„I, kao što Džejn kaže, mesec na karti određuje kakva si emocionalno. Kao što je neko sa mesecom u Biku brz i ponekad otvoreno pokazuje svoja

osećanja, jer je Bik znak koji skoči pre nego što kaže hop. Neko kome je mesec u Ribama osetljiviji je, zato što su Ribe takve.“

„Vau. Nisam to znala. Pitam se u čemu je moj mesec. I Lilitin?“

„Možemo da saznamo to i koji si podznak.“

„I, šta je to podznak?“

„To je delić tvoje karte koji velikim delom određuje tvoju spoljašnju ličnost, kao što sunčev zrak određuje ko si ti u stvari, ali tvoj podznak ili *ascendant* određuje kako te drugi vide.“

„Kao moja javna ličnost?“, upitala sam dok smo se približavali biblioteci. Unutra, zaudaralo je na čips sa sirom i crnim lukom i ustajao vazduh. To je zbog toga što prozori nisu otvarani, a radijatori su radili punom snagom, tako da je uvek smrdelo na ono što je neko poslednje pojeo.

„Aha, a Sunce prelazi iz jednog znaka u drugi na svaka dva sata.“

„Svaka dva sata? Onda... O, bože... Sad vidim, zato ti kažeš da bismo Lilit i ja mogle da imamo različite podznake?“

„Vrlo moguće. Osim ako niste rođene tačno u isto vreme. Imale biste isti podznak da ste se rodile u periodu od ta dva sata, ali recimo da je ona rođena pre

nego što se znak promenio na sledeći, pa se ti rodila posle, imale biste dva različita podznaka. Cenim da je tako i bilo, pošto ste stvarno veoma različite.“

Zaintrigirala me je ideja da smo Lilit i ja različite. „A.. Ali ovo je strava. Gde mogu da se raspitam?“

Meri je klimnula glavom u pravcu prostorije sa računarima.

„Vebsajt. Znam koji moja sestra koristi. Da li znaš vreme svog rođenja?“

„Rodila sam se dvadeset minuta posle Lilit.“

„Hajde da potražimo. Pribeleži mi podatke.“

Pogledala sam prema bibliotekarki koja je razgovarala sa učenikom iza pulta. „Da li će gospođa Endrjuz imati nešto protiv? Ovo baš i nije vezano za školu.“

„Ne brini. Smislićemo opravdanje, ako pita. Mada to retko čini“

Pomerile smo računar u ćošak i napisala sam detalje mog i Lilitinog rođenja, dok je Meri uključila računar i pristupila vebsajtu. Nekoliko trenutaka kasnije, otvorila se vebsajt-stranica i pojavio se formular za unošenje ličnih podataka. Računar je počeo da pušta neku muziku sa astralnom harfom.

„Pssst“, učutkivala nas je devojka do nas i pokazala na obaveštenje na zidu gde piše da se zahteva tišina.

Meri kliknu na „isključići zvuk“ i muzika utihnu. Stavila sam papir sa našim podacima ispred nje da može da vidi i ona je počela da popunjava upitnik.

Gledala sam dok je popunjavala odgovore na pitanja, a onda je kliknula na „poslati“. Nekoliko sekundi kasnije, pojavila se stranica sa crtežom kruga iscrtanog linijama i malim iskrivljenim simbolima.

„Ovo je moja karta“, reče Meri, pokazavši na ekran. „Vidiš li ovaj krug podeljen na dvanaest delova? Kao isečena pita? To je dvanaest kuća. Svaka od njih predstavlja različit aspekt tvog života — na primer: tvoju karijeru, ciljeve, kuću i slično. Vidiš li ove male simbole?“ Napregla sam oči da vidim. „To su planete. I ovaj mali krug sa tačkom u sredini je Sunčev simbol. A ovaj deo kruga sa dve izuvijane linije, na vrhu odeljka — to je simbol Vodolije.“

„To znači da je tvoje sunce u Vodoliji?“

„Tako je. Vidiš li ovaj mali polumesec?“

Pogledala sam po ekranu i našla sićušni Mesec. „Aha. Vidim ga.“

„Pa, Mesec je na delu kruga gde se nalazi simbol koji izgleda kao bikova glava — to je simbol za Bika — tako da znam da je moj mesec u Biku. Postoji simbol za svaku planetu. Ne znam ih sve, još uvek učim.“

„Da li se i ostale planete okreću za nekoliko dana ili im treba mesec dana kao Suncu?“

Meri je odmahнула glavom. „Svaka različito. Ček’ da se setim. Mmm. Suncu treba trideset dana. Mesecu dva dana. Marsu oko šest nedelja, zatim... Jupiteru dvanaest godina, Saturnu dvadeset osam godina...“

„Dvadeset osam godina!“

„Aha. Setila sam se toga, jer se neke od njih baš sporo okreću. Neptunu treba četrnaest godina. Zaboravila sam ostale, ali sve su različite.“

„Vau. To znači da se većina nas rodila kada je Saturn bio na istom mestu.“

„Tačno tako, verovatno je bio i Neptun.“

„Gde je tvoj podznak?“

„Vidi ovo“, Meri pokaza na ekran, „ovu žvrljotinu? Pokazuje da je moj podznak: Blizanci. Ali, ti ne moraš da razumeš ništa od ovoga. Samo ukucaš svoje podatke i računar izračuna, kao magija, i onda ti prikaže šta znači.“

„Hvala bogu, pošto ne verujem da bih ikad shvatile. Zvuči komplikovano.“

„Shvatile bi. To je kao i sve drugo — prvo treba da naučiš pravila, a onda možeš da protumačiš kartu čim pogledaš u nju. Mojoj sestri baš dobro ide. Ja sam još uvek početnik. Znam Sunčeve znake

— to je prosto ko pasulj. To može svako. Znam Me-sečeve znake i podznake. U stvari, trebalo bi da budem astrolog kad porastem. Ili to ili neurohirurg ili igračica na brodu za krstarenje. Ne mogu da odlučim. Hoćeš prvo da vidiš svoj ili Lilitin?“

Bila sam na ivici da kažem moj, ali onda sam pomislila da bi bilo dobro znati prvo Lilitin podznak. Čim budemo videli koji je moj, znaću da li je različit od njenog. „Lilitin“, rekoh i pokazah na njene podatke.

Meri je izbrisala svoju kartu sa ekrana i ukucala Lilitine podatke. Njena karta se pojavila za sekund.

„Vau“, rekoh. „Zadivljujuće. Baš je brzo. Koji joj je podznak?“

Meri je pomno gledala u ekran, a onda je prešla na sledeću stranu. „Ovan“, reče Meri.

„Šta to znači?“

„Pa, Ovan je prvi znak u zodijaku, tako da...“

„Tipična Lilit“, rekoh. „Mora uvek da bude prva.“

„Baš tako“, reče Meri. „Ovnovi su vođe, vole da uvek budu prvi u svemu, a njen...“ gledala je po ekranu, „Mesec je u Raku.“

„Hajde da vidimo da li sam i ja isto Ovan u podznaku sa mesecom u Raku.“

Meri izbrisa ekran ponovo i ukuca moje podatke. Karta se ponovo pojavila. Meri je čitala šta piše na ekranu, a onda zapljeska rukama. „Vidiš? Evo ga ovde. Bik u podznaku. Znala sam! Znala sam da su različiti.“

„Isti Mesec?“

„Isti Mesec. Mesec u Raku. To verovatno znači da ti je dom važan i da postoji potreba za stabilnošću.“

„Šta znači Bik u podznaku?“

„Za početak, to je veoma različit znak od Ovna. Ovan je vatreni znak, a Bik zemljani... Evo ovde, pročitaj pa ćeš saznati.“

Nagnula sam se da pročitam šta piše na ekranu.

Bik u podznaku: smirena si i promišljena, mrziš da radiš stvari na brzinu. Veoma si praktična i svaki napor treba da ima smisla, inače ne voliš da te uznemiravaju. Strpljiva si, uporna i smirena, ali veoma tvrdoglava — mrziš kad neko pokušava da te natera na nešto. Spolja izgledaš kao da si puna samopouzdanja, ali unutra potiskuješ nemir. Ljude privlačiš jer si ljubazna, šarmantna i prijateljski nastrojena. Voliš udobno okruženje i ceniš dobre i lepe stvari u životu. Ponekad si previše popustljiva, lenja i teško te je motivisati. U tvojoj prirodi nije da bilo šta započinješ i ponekad drugi treba da ti pruže podstrek da bi se pokrenula.